

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně **M. K.**, bytem N., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 21.11.2011 proti rozhodnutí žalované ze dne 22.9.2011 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 22.9.2011 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 18.5.2011 č.j. X se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou datovanou 21.11.2011 s připojenými i kopiemi napadeného a jemu předcházejícího rozhodnutí se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 22.9.2011 č.j. X, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ ze dne 18.5.2011 č.j. X, kterým byla uvolněna pro invaliditu prvního stupně podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 7.4.2011 je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 40%; tímto ČSSZ realizovala rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 20.10.2010 sp. zn. 16 Ad 56/2010.*

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť podle ní její invalidita neodpovídá 1. stupni invalidního důchodu a požaduje přiznání invalidního důchodu 3. stupně pro popsání zdravotní potíže, proto žádala posoudit znovu její zdravotní stav i nové připojené lékařské zprávy a po provedeném řízení zrušit napadené rozhodnutí a věc vrátit žalované.

V *rozhodnutí ze dne 22.9.2011* o zamítnutí námitek žalobkyně zdůraznila žalovaná mimo jiné, že novým posudkem o invaliditě ze dne 4.8.2011 bylo zjištěno, že u žalobkyně jde nadále o invaliditu prvního stupně kontinuálně trvající od data jejího vzniku dne 13.2.2007, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II, odd. A, položce 1c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen *vyhláška*), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v hodnotě 45% a ta nebyla ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky změněna, proto nebyly splněny podmínky pro vznik nároku na změnu výše invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně z důvodu zhoršení zdravotního stavu; jednalo se již o druhé posouzení invalidity žalobkyně, v jehož rámci lékař OSSZ i lékař ČSSZ dospěli v opakovaném posouzení k přehodnocení svých prvních posudků.

Dle *rozhodnutí ČSSZ ze dne 18.5.2011*, které předcházelo napadenému rozhodnutí, žalovaná uvolnila podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona od 16.2.2010 žalobkyni invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 6.348,-Kč měsíčně, od ledna 2011 ve výši 6.571,-Kč, s odůvodněním, že je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně a tímto provádí realizaci rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 20.10.2010 spis. zn. 16Ad 56/2010.

Z *připojeného spisu zdejšího soudu sp. zn. 16Ad 56/2010* je zřejmé, že pravomocným rozsudkem ze dne 20.10.2010 bylo *rozhodnutí žalované ČSSZ Praha ze dne 14.5.2010 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 15.1.2010 č. X zrušeno pro vady řízení a věc vrácena žalované k dalšímu řízení, jelikož zejména z odůvodnění rozhodnutí ze dne 14.5.2010 nebylo možno zjistit, jak se žalovaná vypořádala s námitkami žalobkyně a jí doloženou lékařskou zprávou, zda se její zdravotní stav zlepšil či zhoršil, případně je stabilizovaný, tudíž neobsahovalo dostatečné a přesvědčivé zdůvodnění*, proč žalobkyně nadále nesplňuje podmínky částečné invalidity dle zákona ve znění platném do 31.12.2009 a nejedná se u ní ani o invaliditu prvního až druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) až b) zákona ve znění platném od 1.1.2010.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary* vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě ze dne 7.4.2011 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného ČSSZ, lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení v Plzni, dne 4.8.2011* vyplývá, že žalobkyně byla nadále uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole II, odd. A, položce 1c) přílohy vyhlášky, pro které OSSZ stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 40% a ČSSZ stanovila tuto míru ve výši 45% (rozmezí 35-45%), která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla zvýšena (*den vzniku invalidity: 13.2.2007, další KLP: 30.4.2014*).

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 6.12.2011 mimo jiné zdůraznila, že napadené rozhodnutí vydala na základě přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně a lékařského posudku ze dne 4.8.2011, který potvrdil závěry prvostupňového posouzení, když lékařským posudkem byla při svém rozhodování vázána, považuje jej za objektivní a komplexní; závěrem k důkazu navrhla posudek PK MPSV a rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze *zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 22.9.2011 jí bylo doručeno dne

26.9.2011 a také, že *žalobkyně dne 11.6.2009 sepsala na OSSZ Karlovy Vary žádost o plný invalidní důchod* (od vzniku nároku) a její zdravotní stav byl posouzen dne 23.11.2009 se závěrem, že již není nadále částečně invalidní (od 23.11.2009) a není ani plně invalidní, avšak *žádné rozhodnutí založené ve spisu se netýká této žádosti* – pouze je založeno rozhodnutí ze dne 15.1.2010 o odnětí invalidního důchodu žalobkyni od 16.2.2010, které bylo zrušeno rozsudkem krajského soudu, jak uvedeno shora.

Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb.** v platném znění (soudní řád správní, dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (**§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.**).

Podle **§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.** soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení *bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí*.

Dle **§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s.** je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle **§ 75 odst. 1 s.ř.s.** je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 22.9.2011*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (**§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.**).

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle **§ 56 odst. 1 písm. b) zákona** zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího

data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží. Důchod nebo jeho zvýšení se přitom doplatí nejvýše pět let nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod nebo jeho zvýšení; pro běh této lhůty platí § 55 odst. 2 věta druhá a třetí obdobně. Důchod nebo jeho zvýšení se však doplatí ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží, v případě, že důchod nebyl přiznán nebo byl vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, v důsledku nesprávného postupu orgánu sociálního zabezpečení,

V souladu s citovaným ustanovením § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. přezkoumal zdejší soud obsah napadeného rozhodnutí žalované z hlediska zákonnosti, zejména z hlediska ustanovení § 56 odst. 1 písm. b) zákona i s ohledem na ustanovení § 67 i § 68 odst. 1 až 3 zákona č. 500/2004 Sb., *správní řád* (dále jen *správní řád*).

V této věci se žalobkyně podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů. Soud pak na základě všech zjištěných skutečností v této věci dospěl k závěru o důvodnosti žaloby proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 22.9.2011, jímž žalovaná zamítla námitky žalobkyně a rozhodnutí ze dne 18.5.2011 potvrdila, jak citováno shora. Žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 22.9.2011 je důvodná, neboť napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, když potvrzením rozhodnutí ze dne 18.5.2011, které soud považuje za nepřezkoumatelné pro níže uvedené vady, žalovaná své rozhodnutí zatížila stejnými vadami. Ve výroku rozhodnutí ze dne 18.5.2011 je uvedeno, že dle § 56 odst. 1 písm. b) zákona se žalobkyni od 16.2.2010 uvolňuje invalidní důchod, ale v uvedeném ustanovení zákona není termín „uvolnění důchodu“ vůbec obsažen; žalobkyni však byl invalidní důchod od 16.2.2010 neprávem odepřen (původně byl žalobkyni odňat od 16.2.2010 rozhodnutím ČSSZ ze dne 15.1.2010 invalidní důchod dle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona, neboť podle posudku OSSZ Karlovy Vary ze dne 23.11.2009 již není invalidní), protože byla i nadále uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně posudkem o invaliditě OSSZ ze dne 7.4.2011 a následně i v námitkovém řízení posudkem ČSSZ ze dne 4.8.2011, proto jí výplata invalidního důchodu náleží nadále i od 16.2.2010. Odůvodnění rozhodnutí z 18.5.2011 je rovněž naprosto nesrozumitelné a tudíž je nepřezkoumatelné, neboť je v něm pouze uvedeno, že žalobkyně je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně a tímto se provádí realizace rozsudku zdejšího soudu ze dne 20.10.2010, jak citováno shora; není v něm však vůbec uvedeno o jaké zjištěné a rozhodné skutečnosti se v tomto rozhodnutí ČSSZ opírala a dospěla k nim.

Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí pojmově spjaté se soudním přezkumem takového rozhodnutí soud zjišťuje ex offio, přičemž k tomu, aby takový závěr učinil, není zapotřebí, aby žalobce nepřezkoumatelnost namítal; dojde-li soud k závěru, že napadené správní rozhodnutí je nepřezkoumatelné, zruší je, aniž by se námitkami žalobce musel věcně zabývat (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.6.2004 sp.zn. 5A 157/2002, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí tohoto soudu pod č. 359/2004). Napadené rozhodnutí žalované není tedy v souladu s § 68 správního řádu (*zákon č. 500/2004 Sb., v platném*), kde jsou stanoveny ***náležitosti rozhodnutí***, jelikož v odst. 3 věta první je stanoveno, že v *odůvodnění* se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich

vyjádřením k podkladům rozhodnutí (*dle § 85a odst. 1 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, však platí, že v řízení o věcech důchodového pojištění se nepoužije ustanovení správního řádu o vyjádření účastníků k podkladům rozhodnutí*).

Soud proto ze všech shora uvedených důvodů **napadené rozhodnutí žalované ze dne 22.9.2011 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 18.5.2011 zrušil pro zjištěné vady řízení**, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti (§ 76 odst. 1 písm. a), § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 s.ř.s.) **a věc vrátil žalované k dalšímu řízení** (výrok I. rozsudku). Za tohoto stavu se soud věcně nezabýval námitkami žalobkyně uvedenými v žalobě a o žalobě rozhodl bez jednání rozsudkem (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.).

Soud ještě podotýká, že **právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.** a rovněž připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. *v této věci k datu 22.9.2011*.

Žalovaná tedy věci vydá nové rozhodnutí, jímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 85/2011 ze dne 30.1.2013, kdy snad již konečně jak výrok tak i odůvodnění budou zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a rovněž i zákona č. 155/1995 Sb. Žalovaná sice dle druhé věty uvedené v odůvodnění rozhodnutí ze dne 18.5.2011 realizovala opakovaně zmíněný rozsudek zdejšího soudu, avšak **znovu v této věci nebyla ze strany žalované dodržena zásada, že rozhodnutí musí mít oporu v odůvodnění, neboť výrok rozhodnutí nelze chápat odtrženě od důvodů, které k němu vedly**, avšak *není vůbec zjistitelný důvod vydání rozhodnutí o „uvolnění“ invalidního důchodu od 16.2.2010 ve výši 6.348,-Kč, zejména není uvedeno proč a na základě jakého rozhodnutí či skutečností od uvedeného data invalidní důchod (jeho výplata) nenáležel, důvod přiznání důchodu právě v uvedené výši a na základě jaké rozhodné skutečnosti je žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně*. Náležitá pozornost ale nebyla věnována ani prvnímu odstavci odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 22.9.2011, kdy není uvedeno, co a od kterého data vlastně bylo žalobkyni uvolněno pro invaliditu prvního stupně. *Vzhledem k tomu, že i v předchozím soudním řízení v této věci byla obě rozhodnutí žalované zrušena pro vady řízení rozsudkem shora citovaným, soud očekával, že nově vydaným rozhodnutím bude věnována náležitá pozornost a pečlivost, což se však kupodivu nestalo*.

Soud však ještě zjistil, že **do současné doby nebylo žalovanou rozhodnuto o žádosti žalobkyně o plný invalidní důchod ze dne 11.6.2009**, tudíž žalovaná vydá ještě rozhodnutí o této žádosti ze dne 11.6.2009, aby konečně bylo ukončeno předmětné řízení vydáním rozhodnutí, když žalobkyně nebyla uznána plně invalidní do 31.12.2009 ani invalidní pro invaliditu třetího stupně od 1.1.2010, jak vyplývá zejména z posudků o invaliditě ze dne 7.4. a 4.8.2011 založených v posudkovém spisu (viz shora).

Soud se omlouvá za délku tohoto řízení způsobenou objektivními okolnostmi a zároveň žalobkyni připomíná, že *předmět tohoto řízení je vymezen napadeným rozhodnutím ze dne 22.9.2011 a jemu předcházejícím rozhodnutím ze dne 18.5.2011*, tedy pouze to, že na základě nového posouzení zdravotního stavu dne 7.4. a 4.8.2011 je žalobkyně nadále invalidní od 13.2.2007, proto jí *i po 16.2.2010 nadále náleží výplata invalidního důchodu pro invaliditu prvního stupně*, jelikož jí byla původně výplata tohoto důchodu odňata od

16.2.2010 z důvodů shora uvedených. Jestliže je žalobkyně přesvědčena o zhoršení svého zdravotního stavu v takovém rozsahu, že by jí měl být přiznán vyšší stupeň invalidity, nechť nejlépe po poradě se svými odbornými ošetřujícími lékaři podá u příslušné OSSZ nový návrh na zvýšení stupně invalidity a poté bude její zdravotní stav znovu posouzen příslušným posudkovým lékařem, kdy předmětem řízení bude jí požadovaný vyšší stupeň invalidity.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně, která měla ve věci plný úspěch, však náhradu nákladů řízení nepožadovala.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 30. ledna 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně